

رابطه بین رفتارهای قلدرانه با خودکارآمدی و پذیرش اجتماعی در دانش آموزان پسر دوره

متوسطه اول

الهام مجیدی

دانشجوی کارشناسی ارشد روانشناسی عمومی، دانشکده علوم تربیتی، دانشگاه آزاد اسلامی واحد اصفهان، اصفهان، ایران.

چکیده

دوره نوجوانی یکی از مراحل بحرانی در زندگی هر فرد است که عبور کردن موفق از این مرحله بر سلامت روان و شخصیت فرد در دوران بزرگسالی نقش تعیین کننده ای دارد. هدف از انجام پژوهش حاضر بررسی رابطه بین رفتارهای قلدرانه با خودکارآمدی و پذیرش اجتماعی در دانش آموزان پسر دوره متوسطه اول بود. جامعه آماری پژوهش حاضر کلیه دانش آموزان پسر دوره متوسطه اول در شهر اصفهان بودند. تعداد ۹۶ نفر از دانش آموز به صورت نمونه گیری خوشه ای چندمرحله ای انتخاب شدند. پرسشنامه های مورد استفاده شامل پرسشنامه ۱۸ سوالی قلدری (ایلی نویز، ۲۰۰۱)، پرسشنامه ۳۰ سوالی خودکارآمدی تحصیلی (جینگ و مورگان، ۱۹۹۹)، پرسشنامه ۳۳ سوالی پذیرش اجتماعی (مارلو و کراون، ۲۰۰۲) بود. داده های پژوهش از آزمون ضریب همبستگی پیرسون و با استفاده از نرم افزار SPSS تحلیل شد. نتایج پژوهش نشان داد بین رفتارهای قلدرانه با خودکارآمدی رابطه معناداری وجود داشت ($p < 0/05$). اما بین رفتارهای قلدرانه و پذیرش اجتماعی و خودکارآمدی و پذیرش اجتماعی رابطه معنادار وجود نداشت ($p > 0/05$).

کلیدواژه ها: رفتارهای قلدرانه، خودکارآمدی، پذیرش اجتماعی، دانش آموزان.